τοῦ Ἰνάχου, καὶ κυριεύσας τὴν χώραν, τοὺς ἐνοικοῦντας Πελασγοὺς, ἀφ' ἑαυτοῦ Δαναοὺς ἐπωνόμασε. Μαρτυρεῖ τὸν λόγον ὁ Στράβων (βιβ. η. 371.) διασώσας κατ' εὐτυχίαν τὸ ἐν Ἀρχελάῳ τοῦ Εὐριπίδου τετράστιχον.

» Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ
» Ἐλθὼν εἰς Ἄργος, ᾤκησεν Ἰνάχου πόλιν.
» Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
» Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκε. (α)

§ ιη. Ἡ Πελοπόννησος λοιπὸν ἀπὸ μὲν Αἰγιαλέως υἱοῦ Ἰνάχου καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ Αἰγιάλεια ἐκλήθη. Ἀπὸ δὲ Ἄπιος υἱοῦ Φορωνέως ἀδελφοῦ τοῦ Αἰγιαλέως καὶ Λαοδίκης Νύμφης, Ἀπία ὠνομάσθη. Ἀπὸ δὲ Πελασγοῦ υἱοῦ Νιόβης καὶ Διὸς, Πελασγία, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Πελασγοί. Αὐτοὶ δὲ ἀπὸ Δαναοῦ, Δαναοὶ ἐπεκλήθησαν, καὶ ἀπὸ Ἀχαιοῦ, Ἀχαιοὶ, καὶ ἀπὸ Ἴωνος Ἴωνες, καὶ ἀπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐφεξῆς Δωριεῖς. Ἀπὸ δὲ Λακεδαίμονος, υἱοῦ Ταϋγέτης καὶ Διὸς, Λακεδαίμων ἡ χώρα ἐκλήθη. Καὶ ἀπὸ Πέλοπος Πελοπόννησος. Πιθανῶς ἄρα ἐνδέχεται καὶ ἡ Γλῶσσα τοῦ Ἔθνους αὐτοῦ κατὰ τὰς διαφόρους αὐτὰς μεταναστάσεις καὶ μεταῤῥυθμίσεις νὰ μετεῤῥυθμίσθη ἀναλόγως καὶ νὰ παρήλλαξε.

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ.

§ ιθ. Οἱ δὲ κάτοικοι τῶν παρακτίων τόπων τῆς Μεσημβρινῆς Ἑλλάδος, ἥτις, ἢ ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς θυγατρὸς Κραναοῦ, ἢ διὰ τὴν θέσιν τοῦ τόπου, καθότι παράκτιος, Ἀττικὴ τὸ πρῶτον ἐπωνομάσθη, ὡς ἂν εἴποι τις Ἀκτικὴ, ἦσαν Ἔθνος ξεχωριζὸν ἐναμβρυνό-

(α) Οἱ τὴν ὕπαρξιν τῆς Κοινῆς Διαλέκτου ἀρνούμενοι, ἂς μᾶς Ἑρμηνεύσουν εἰς ποίαν ἐκ τῶν τεσσάρων ἰδίως εἶναι συνθεμένον αὐτὸ τὸ τετράστιχον τοῦ Εὐριπίδου; ὅπερ καὶ § δ. ἀνεφέραμεν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ